

RESEARCH

The relationship between information technology competencies with the academic administration of Islamic Private School Administrators in Pattani Province.

Uswah Masa¹, Ahmad Yisunsong²

¹Master of Education Program, Master of Education in Educational Administration, Faculty of Education, Fatoni University.

²Program Director of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education, Fatoni University.

ABSTRACT

This research aims to: 1. To study the level of information technology competency of administrators in private Islamic schools in Pattani Province based on the opinions of school personnel. 2. To study the level of academic administration of administrators in private Islamic schools in Pattani Province based on the opinions of school personnel. 3. To compare the levels of information technology competency and academic administration of administrators in private Islamic schools in Pattani Province, classified by gender, age, educational background, and job position. The sample group used in this study consisted of administrators and secondary school teachers in private Islamic schools in Pattani Province. The researcher employed stratified random sampling with districts as the strata. The total sample comprised 371 participants, including school administrators and teachers from 67 schools. The research instrument was a questionnaire using a rating scale to collect opinions regarding the relationship between information technology competency and academic administration of administrators in private Islamic schools in Pattani Province. The statistics employed in the study included frequency, percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient, and t-test

Research Findings:

1. The overall IT competency of school administrators is at a high level across all four aspects. When ranked from highest to lowest mean score, the aspects are as follows:

1 IT utilization in teaching and learning,

- 2 IT application in school administration,
  - 3 Ethical use of IT and (4) IT utilization in assessment and evaluation.
2. The level of academic administration among school administrators is also at a high level across all five aspects. When ranked from highest to lowest mean score, the aspects are:
- 1 Curriculum development and local content integration,
  - 2 Enhancement of learning processes,
  - 3 Management of media, innovation, and educational technology,
  - 4 Educational supervision and instructional leadership, and
  - 5 Assessment and evaluation.
3. The results indicate a statistically significant positive correlation at the 0.01 level between IT competency and academic administration among school administrators. This suggests that administrators with higher IT competency tend to demonstrate stronger academic administration capabilities. The positive correlation is observed across all aspects. Regarding approaches for developing IT competencies to support academic administration, the study identifies key strategies, including: Providing professional development and IT training tailored to academic administration needs, Integrating IT tools and platforms into teaching, learning, and administrative processes, Enhancing digital literacy and ethical IT usage among school administrators, and Implementing systematic policies for IT adoption in school administration.

Keywords: Relationship, Information Technology Competency, Academic Administration.

บทความวิจัย**ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี**อุซวีย์ มะชา^{1*} อะห์มัด ยี่สุนทรง^{2*}

^{1*} มหาบัณฑิต หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

^{2*} อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีตามความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน 2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีตามความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน 3. เพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารและครูมัธยมโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยใช้อำเภอเป็นชั้นภูมิ จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนและบุคลากร จำนวน 371 คน จาก 67 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียสัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และค่า t-test

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. ผลสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงทุกด้าน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยในระดับสูงไปหาอยู่ในระดับต่ำดังนี้
  - 1.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน
  - 2.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน
  - 3.ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ
  - 4.ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล

2. ผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากอยู่ในระดับสูงไปหาอยู่ในระดับต่ำ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่น
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การบริหารงานการพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การบริหารงานการนิเทศการศึกษา และ
5. การวัดผลและประเมินผล

3. ผลสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน เมื่อพิจารณารายด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี มีความสัมพันธ์กันในทางบวก และ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทุกด้าน

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์, สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ, การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 เป็นผลจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และการจัดการศึกษา ระบบการศึกษาในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ และสมรรถนะที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในโลกยุคดิจิทัล

ในบริบทของสถานศึกษา “ผู้บริหารสถานศึกษา” เป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ผู้บริหารที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศย่อมสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ เช่น การจัดทำแผนการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนการสร้างระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงนโยบาย ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างแท้จริง

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานีมีความสำคัญทั้งในด้านการจัดการศึกษาสามัญและการธำรงรักษามรดกทางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น โรงเรียนเหล่านี้มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ การบริหารจัดการที่มีคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหลายแห่งยังเผชิญความท้าทายในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ เนื่องจากข้อจำกัดด้านบุคลากร ทรัพยากร และทักษะของผู้บริหารเอง

ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี จึงมีความสำคัญ เพราะจะช่วยทำความเข้าใจระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร ตลอดจนบทบาทของสมรรถนะดังกล่าวที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร และสนับสนุนการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
2. สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน
3. สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล
4. สมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

1. การบริหารงานการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่น
2. การบริหารงานการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การบริหารงานการวัดผลและประเมินผล
4. การบริหารงานการพัฒนาสื่อ
5. การบริหารงานการนิเทศการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยที่ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนและบุคลากร จำนวน 371 คน จาก 67 โรงเรียน การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จำแนกผู้บริหารและครูผู้สอน ออกเป็นกลุ่มย่อย โดยมีลักษณะของกลุ่มที่เหมือนกัน โดยที่สามารถจำแนกได้เป็นรายอำเภอ จำนวน 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอหนองจิก อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอยะรัง อำเภอมายอ อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอแม่ลาน อำเภอสายบุรี อำเภอทุ่งยางแดง และอำเภอไม้แก่น

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มตัวอย่างจากแต่ละอำเภอ เพื่อเป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาตามสัดส่วน การหากลุ่มตัวอย่างจากแต่ละอำเภอทำได้โดยเทียบบัญชีรายชื่อประชากร เปรียบเทียบค่าสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง ต่อจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเป็นรายข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดระดับเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย หมายถึง

4.50 – 5.00 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงที่สุด

3.50 – 4.49 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง

2.50 – 3.49 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับต่ำ

1.00 – 1.49 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับต่ำที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี มีลักษณะประมาณค่า 5 ระดับ ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย หมายถึง

4.50 – 5.00 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงที่สุด

3.50 – 4.49 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง

2.50 – 3.49 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร อยู่ในระดับอยู่ในระดับต่ำ

1.00 – 1.49 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับอยู่ในระดับต่ำที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และทำการลงรหัสเพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย

1. มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
2. มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน
3. มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล
4. มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

โดยที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และให้ความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยที่กำหนดตามตามแนวทางของลิเคิร์ต (Likert Five's Rating Scale) มีลักษณะประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และให้ความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยที่กำหนดตามแนวทางของ (Likert Five's Rating Scale) ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
5. ค่า t-test

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการนำเสนอจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี” โดยที่ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือจากงานวิจัยของ เขมนิจ ปรีเปรม (2554) และอนุชา พลสุด (2559) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ผู้วิจัยส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยส่งแบบสอบถาม จำนวน 371 ฉบับ ผู้วิจัย ได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 371 คน ในสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอน

ศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีและได้รับการตอบกลับคืนมา ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์และเสนอจากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใส่ตารางประกอบการบรรยายจำแนกออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. จากการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลวิเคราะห์สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี
3. จากการวิเคราะห์สภาพการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี
4. จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

จากการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยที่เป็นครูผู้สอนและบุคลากร รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 371 คน จำแนกตาม เพศ ประสพการณ์ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน โดยหาค่าความถี่ (frequency) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ (percentage) และค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product – moment Correlation coefficient) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 7 6.88 และตำแหน่งครูผู้สอน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.12 ตามลำดับ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 82.26 และเป็นเพศหญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 ตามลำดับ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานที่อยู่ในระดับต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 และประสบการณ์ทำงาน 6 -10 ปี จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 68.55 และประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไปจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.05 ตามลำดับ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.27 และระดับปริญญาตรี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 และระดับปริญญาโท จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 71.77 และระดับปริญญา เอก จำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 5.11 ตามลำดับ ผลวิเคราะห์สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย 1. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน 3. ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล โดยที่วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและผลเฉลี่ยรวม ได้จากการวิเคราะห์ดังนี้

จากผลวิเคราะห์สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงและเมื่อพิจารณารายด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียน การสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.38) รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.07$ S.D.= 0.37) และด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.37) และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.06$ S.D.= 0.36) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.06$ S.D.= 0.36)

จากการวิเคราะห์สภาพการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว แต่ละข้อสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้ ระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณา รายข้อ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสามารถมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูและนักเรียน ($\bar{X} = 4.10$ S.D = 0.42) รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้และบูรณาการกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.10$ S.D = 0.41) และผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.41) และผู้บริหารใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.39) และผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ ของนักเรียนทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.07$ S.D = 0.42) ตามลำดับ

ระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาและเมื่อพิจารณา รายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาขีดความสามารถของทีมงานในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.42) และ ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานแต่ละฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.08$ S.D= 0.38) และ ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเก็บรวบรวมข้อมูลและตีความข้อมูล ($\bar{X} = 4.06$ S.D = 0.41) และผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.06$ S.D = 0.39) ผู้บริหารมีการฝึกปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่องสร้างทีมงาน และกลุ่มการเรียนรู้ในองค์กรเพื่อนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนางาน ($\bar{X} = 4.07$ S.D = 0.41) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.06$ S.D = 0.39)

ระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง

และเมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยความระมัดระวัง ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.42) และผู้บริหารโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่รับผิดชอบต่อสังคมและไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.41) และผู้บริหารสามารถทำให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ตรงกับความต้องการอย่างถูกกฎหมายและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.39) และผู้บริหารออกกฎระเบียบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.09$ S.D = 0.41) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.07$ S.D = 0.39)

ระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงและเมื่อพิจารณารายชื่อ 10 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.07$ S.D = 0.37) รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.06$ S.D = 0.39) และผู้บริหารมีการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในโรงเรียนเพื่อสร้างความมั่นใจในการบริหารและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.06$ S.D = 0.38) และผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวินิจฉัยและประเมินระบบการบริหารจัดการภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.04$ S.D = 0.41) และผู้บริหารมีการประเมินครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ครูผู้สอน และโรงเรียน ($\bar{X} = 4.06$ S.D = 0.39) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวินิจฉัยและประเมินระบบการบริหารจัดการภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.04$ S.D = 0.41)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วสามารถสรุปได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการบริหารการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่นโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน ในระดับสูง (RCTE1 = .757) โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ สมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี (RCTE1 = .723) รองลงมา คือสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน (RCTE1 = .720) และสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (RCTE1 = .609) และ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล (RCTE1 = .358) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการบริหารงานการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดย

ภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($RCTE2 = .834$) โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือสมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($RCTE2 = .924$) รองลงมาคือ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการ บริหารงาน ($RCTE2 = .815$) และ สมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ($RCTE2 = .531$) และ สมรรถนะในการ ใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ($RCTE2 = .483$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการบริหารงานการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($RCTE3 = .858$) โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ สมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ($RCTE3 = .983$) รองลงมา ได้แก่ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ($RCTE3 = .785$) และ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ($RCTE3 = .520$) และ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน ($RCTE3 = .516$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการบริหารงานการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($RCTE4 = .730$) โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ($RCTE4 = .765$) รองลงมาได้แก่ สมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ($RCTE4 = .728$) และ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ($RCTE4 = .612$) และ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน ($RCTE4 = .351$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้านการบริหารงานการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($RCTE4 = .639$) โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ สมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ($RCTE5 = .580$) รองลงมา ได้แก่ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ($RCTE5 = .521$) และ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ($RCTE5 = .348$) และสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน ($RCTE5 = .321$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวโดยสรุปคือ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับสูงผู้วิจัยจึงนำเสนอประเด็นสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารด้านดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านแล้วสรุปผลการ สัมภาษณ์โดยเนื้อหาในการสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกันตามกรอบแนวคิดการวิจัยโดยข้อมูลการสัมภาษณ์ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่สมรรถนะใน

การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานสมรรถนะในการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ปรากฏผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณารายด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.38) รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.07$ S.D.= 0.37) และด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.37) และด้าน การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.06$ S.D.= 0.36) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.06$ S.D.= 0.36)

จากการศึกษาระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากอยู่ในระดับสูงไปหาอยู่ในระดับต่ำ ดังนี้ 1. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน 2.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน 3. ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4.ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพโรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการศึกษาทุกฝ่าย ($\bar{X} = 4.10$ S.D = 0.41) และผู้บริหารจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.41) และผู้บริหารดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) และกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.08$ S.D = 0.39) และผู้บริหารดำเนินการศึกษาศิลปวัฒนธรรมสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.07$ S.D =0.42) ตามลำดับ

จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากอยู่ในระดับสูงไปหาอยู่ในระดับต่ำ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระที่ ๐๑ ถึง ๐๕
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การบริหารงานการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน
4. การบริหารงานการนิเทศการศึกษา
- และ 5. การวัดผลและประเมินผล

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีมีความสัมพันธ์กันในทางบวก และ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ อยู่ในระดับสูง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานและด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา โดยที่กำหนดไว้ใน หมวด 9 เทคโนโลยีการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความตื่นตัวในการส่งเสริมสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นต้นแบบด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) และสอดคล้องกับ สุริยา หมดทัง (2557, บทนำ) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีทักษะและความสามารถ ด้านการใช้ ICT เพื่อที่จะนำมาปรับใช้ให้สามารถบริหารจัดการภายใต้สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือคุรุสภา ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาไว้ให้แก่ครูผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบวิชาชีพที่ต้องประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน โดยเฉพาะสมรรถนะของผู้บริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหาร ว่า

ด้วยการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการ เรียนรู้ และยังกำหนดสมรรถนะไว้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมมีความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ 182 และมีความสามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549, หน้า 39)โดยที่ผู้บริหารจำเป็นต้องตระหนักและยึดถือสิ่งเหล่านี้เป็นสำคัญ

2 สมรรถนะด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากอยู่ในระดับสูงไปหาอยู่ในระดับต่ำ ดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่น 2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3. การบริหารงานการพัฒนาสื่อวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา 4. การบริหารงานการนิเทศการศึกษา และ 5. การวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีและ ครูผู้สอน ต่างมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต่างกันออกไปตามหน้าที่ของตน สอดคล้องกับ นิศาชล บำรุงภักดี (2563, หน้า 173) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างมีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดี กล่าวคือผู้บริหารก็มีความสามารถในการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาส่วนครูผู้สอนก็มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนรู้อีกทั้งในปัจจุบัน ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจึงมีการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับสูงขึ้น โดยที่สอดคล้องกับ International Society for Technology in Education (2002) ได้ให้ความสำคัญ กับมาตรฐานระดับชาติทางเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับผู้บริหารโดยที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ได้มีการกำหนดให้ผู้นำสถานศึกษาควรมีการกำหนดให้มีการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกิจวัตรปกติสร้างทีมงานและกลุ่มการเรียนรู้ในองค์กรเพื่อนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนางานที่ปฏิบัติเพื่อสร้างผลผลิตของงานให้ดีขึ้น และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งทรัพยากรทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาวิชาชีพอย่างยั่งยืน

3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร โดยรวม (CT) กับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวม (ET) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า มีความสัมพันธ์ ทางบวก อยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ .904 เมื่อพิจารณารายด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าด้านการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ (C2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .835 ด้านการสนับสนุน ส่งเสริมและการจัดการเทคโนโลยี (C3)มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .926 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นการสนองตอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ดังจะเห็นได้จาก หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐในการสนับสนุนให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการศึกษา โยผู้บริหาร

สถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ที่ดีต่อการนำ 187เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานศึกษา ต้องมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญใน เรื่องของเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ การประกันคุณภาพ ของสถานศึกษา รวมทั้งการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ สามารถตอบสนององความเจริญก้าวหน้าในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, (2545) ด้วยเหตุนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อ สถานศึกษาเป็นอย่างดีอยู่ในระดับสูง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน กระทรวงศึกษาธิการ (2548) จึงมี นโยบายให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ บริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศให้การปฏิรูป การศึกษาประสบผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยใช้สนับสนุนการบริหาร ตามขอบข่ายงาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน การบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป โดยที่สอดคล้องงานวิจัยของ บุชรา บุญตะหล้า (2563, หน้า 195) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิผลการ บริหารงาน วิทยาลัย มีความสัมพันธ์กันทางบวกโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่า เท่ากับ .731 โดยที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาวิจัยผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับอยู่ในระดับสูงทุกด้าน เมื่อพิจารณาทางด้านผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าด้านที่ควรนำไป ปรับปรุงได้แก่ สมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลดังนั้นผู้บริหารควรพัฒนาระบบ การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพมีความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ กำหนดมาตรการการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาอย่างชัดเจนเป็นต้น

1.2 จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัด ปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอยู่ใน ระดับอยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุดได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ดังนั้น ผู้บริหารควรพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพไปยังทุกฝ่ายงานในสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและเพื่อรองรับการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ด้วยวิธีการวิจัย เชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการพัฒนา

2.2 ควรศึกษาหาแนวทางการส่งเสริมความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.(2553) .แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

การสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้.วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดวงนภา เตปา (2562) การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านท้าวบุญเรือง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ .วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตาชล บำรุงภักดี. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร

บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว.(2553). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง.วารสารการวัดผลการศึกษา, 3(1), 23 -24.

บุษรา บุญตะหล้า. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: สำนัก นายกรัฐมนตรี

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.(2549). เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ .ศ. 2537. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

สุรียา หมดทัง. (2557). ยุทธศาสตร์การพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ

Adegbemile, Oluwadare. (2011). *Principals' Competency Needs for Effective Schools'Administration In Nigeria*. Nigeria. Journal of Education and Practice, 2(4),15 -24.

